

Núm. de Protocol: 2000048/2018

Núm. Rotlle: TSJA-0000077/2019

SENTÈNCIA 24-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. RPL

Representant: Ídem

Advocat: Sr. DML

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. DMT

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el vint-i-quatre de setembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000048/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard PLAGNET** el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. RPL va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la CASS del 15 de gener del 2018, confirmada pel Consell d'Administració de la CASS de data 18 d'abril de 2018.

2.- En la sentència del 3 de setembre de 2019 el Tribunal Unipersonal va desestimar la demanda promoguda pel Sr. RPL.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 11 de novembre de 2019, el Sr. RPL estimava en substància: Posteriorment a la decisió judicial ferma en la que es confirma la l'alta mèdica, han aparegut elements nous que permeten tornar a rebatre aquesta decisió.

4.- En la seva contesta de data 3 de desembre de 2019, la CASS estimava en substància:

-La petició de l'assegurat de que es revisin les sentències judicials citades, topa amb l'article 8 de la Constitució Andorrana i amb el principi de seguretat jurídica de l'article 3.2. de la Constitució Andorrana.

-La CASS va regularitzar correctament la diferència entre els imports de la baixa percebuda sota el *risc de malaltia* i de les que havia de rebre sota el *risc d'accident laboral*. Per tant no corresponia la pretensió de l'assegurat envers el reemborsament de la quantitat de 4.053,61 euros.

-Cal desestimar la petició de responsabilitat donat que no es constaten ni l'acció u omissió ni un perjudici avaluat.

5.- Per Aute de data 21 de gener de 2020, s'ha decidit, "*no donar lloc a la pretensió probatòria adduïda per la representació processal del Sr. RPL en el seu escrit de data 11 de novembre del 2019*".

6.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Prèviament s'ha de presentar un breu resum dels fets a l'origen del present litigi.

La CASS, per resolucions de data 6 de novembre de 2012 i 27 de gener de 2013, va decidir atorgar al Sr. RPL l'alta mèdica a partir del dia 3 de setembre de 2012, en considerar que les patologies que presentava estaven consolidades.

El Tribunal Unipersonal va confirmar aquesta resolució sobre aquest punt *"... per tant cal considerar fora de dubtes la consolidació lesional del Sr. RPL i que a més, seguint el criteri de la CASS que es correspon amb la del facultatiu que intervingué a l'assegurat, que aquesta consolidació es pot fixar temporalment a principis del mes de setembre de 2012, no constant en aquest sentit cap tipus de rehabilitació ni de consultat a especialistes des de mitjans del mes de setembre de 2012"* (sentència del 19 de juny de 2014, STUB 2014-094).

Per Aute de data 26 de setembre de 2014, aquesta Sala va declarar desert el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. RPL, contra la resolució del Tribunal de Batlles de data 19 de juny de 2014, pel motiu següent :

"És evident que, en aquest cas, la no compareixença del Sr. RPL, en el termini útil, ha de comportar la declaració de desert del seu recurs" (Aute 23-2014).

Per tant, la sentència és ferma sobre la qüestió relacionada amb l'alta mèdica.

Una altra qüestió ha estat l'objecte d'un recurs contenciós interposat mitjançant escrit del 27 de gener de 2012, la CASS va comunicar a l'interessat la decisió de modificar a comptar del 18 de gener

del 2011, la modalitat de pagament de la prestació econòmica per incapacitat passant a ser considerada com derivada de malaltia comuna. El Consell d'administració de la CASS va confirmar aquesta resolució per resolució de data 3 d'abril de 2012 (foli 123).

Aquesta Sala ha anul·lat aquesta resolució per sentència 54-2013 del 23 de maig de 2013.

La CASS va donar compliment de la sentència en el mes de juny de 2013, reemborsant a l'interessat, principalment, la diferència entre l'import de la baixa que correspondria sota el risc accident laboral i l'import que va anar percebent de la baixa sota el risc malaltia (v. el document comptable, foli 23 i el certificat, foli 29).

Per escrit del 16 d'octubre de 2017 (foli 83) el Sr. RPL va sol·licitar la reposició en situació d'incapacitat temporal a partir del dia 3 de setembre de 2012; una indemnització de danys i perjudicis d'un import de 70.000 euros i el pagament de la quantitat de 4.053,61 euros pel que fa a les cotitzacions del període 6/2013 (foli 99).

La CASS ha desestimat la demanda per resolució de data 15 de gener de 2018 (foli 16), confirmada pel Consell d'Administració de la CASS de data 18 d'abril de 2018 (foli 25).

Tercer.- Sobre la petició de ser reposat en situació d'incapacitat temporal a partir del dia 3 de desembre de 2012.

Les resolucions de la CASS de data 6 de novembre de 2012 i de data 27 de gener de 2013 van esdevenir fermes després de la sentència del Tribunal de Batlles del 19 de juny de 2014 (v. més amunt, el fonament de dret segon).

Als termes de l'article 88 de la Constitució:

“Les sentències, un cop fermes, tenen el valor de cosa jutjada i no poden ésser modificades o anul·lades llevat els casos previstos per la llei o quan excepcionalment el Tribunal Constitucional, mitjançant el procés d'empara corresponent, estimi que han estat dictades amb violació d'algun dret fonamental”

L'autoritat de cosa jutjada implica la triple identitat de persones, d'objecte i de causa. En aquest cas aquesta triple identitat existeix.

En conseqüència, procedeix desestimar íntegrament els recursos d'apel·lació sobre aquest punt.

Quart.- Sobre la petició d'una indemnització de danys i perjudicis

Als termes de l'article 58 del Codi de l'Administració:

“Qualsevol fet, acció o omissió d'una de les administracions públiques esmentades a l'article 13 d'aquest Codi, que produeixi un dany, si és susceptible d'originar responsabilitat administrativa d'acord amb l'article 59, obliga l'administració responsable a reparar el perjudici causat.

Per a donar lloc al dret a la reparació, el perjudici ha d'ésser cert, avaluable econòmicament, ha de poder-se individualitzar en una persona o grup de persones, i ha de lesionar una situació protegida pel dret.”

L'article 59 del mateix Codi precisa:

“Constitueixen causes de responsabilitat administrativa:

1. La falta de servei, ocasionada per la mala organització del servei, pel seu funcionament en condicions il·legals o tècnicament defectuoses, o per la manca de funcionament del servei en aquells supòsits en què estava obligat a fer-ho.”

En aquest cas, les resolucions de la CASS van donar lloc a l'alta mèdica a partir del dia 3 de setembre de 2012 i van quedar confirmades judicialment (v. més amunt). Per tant, no s'acredita una falta de servei.

A més, en aquest cas, l'avaluació de l'eventual perjudici és molt imprecís: *“Per tot el què, a l'empara de l'article 59 apartats 1 i 3 del Codi de l'Administració i en mèrits dels extrems ans relatats, sol·licito una indemnització pels danys i perjudicis ocasionats per la CASS arrel de les seves actuacions indegudes d'un import de 70.000 euros”* (escrit de primera instància de data 23 de maig de 2018, foli 11).

Per aquests motius, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació sobre aquest punt.

Cinquè.- Sobre la petició de reembossament de la quantitat de 4.053,61 euros corresponent a les cotitzacions que consten en el període de liquidació del mes de setembre de 2013.

La CASS va donar compliment de la sentència 54-2013 del 23 de maig de 2013 en el mes de juny del 2013 (v. més amunt, fonament de dret segon).

Resulta del document comptable (foli 21) que la CASS va abonar a l'assegurat la quantitat de 2.757,82 euros corresponents a la diferència entre l'import de la baixa que li correspondria sota el risc d'accident laboral que ascendia a la quantitat de 22.119,80 euros de l'import que va anar percebent de la baixa sota el risc de malaltia que va ascendir a la quantitat de 19.361,98 euros.

I la quantitat reclamada de 4.053,61 euros va ser tinguda en compte dins de la quantitat de 22.119,80 euros (v. foli 19).

Per aquests motius, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació sobre aquest punt.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. RPL contra la sentència número 31/2019 dictada pel Tribunal Unipersonal en data 3 de setembre de 2019.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del 15 de gener de 2018, confirmada per la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 18 d'abril de 2018 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.